

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 8. December 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 243 (MOF alm. del) stillet 10. november 2020 efter ønske fra Rasmus Nordqvist (SF).

Spørgsmål nr. 243

”Ministeren tilkendegav i samråd i Miljø- og Fødevareudvalget den 8. januar 2020, at vandrammedirektivets princip om ikke-forringelse også gælder for ikke-målsatte vandløb, og ligeså har ministeriet tilkendegivet i vejledning til kommuner og vandråd fra november 2019. Vil ministeren i forlængelse deraf tilbagekalde den tidligere regerings hyrdebrev fra 13. marts 2015, der fortsat ligger til grund for kommunernes administration af vandløbsloven, og som fejlagtigt anfører, at vandrammedirektivets ikke-forringelsesprincip alene er tilknyttet vandforekomster med konkrete mål?”

Svar

Efter vandrammedirektivet er der krav om at forebygge forringelse af tilstanden for overfladevandområder (og grundvandforekomster). Et overfladevandområde er efter direktivet defineret som en afgrænset og betydelig mængde overfladevand.

Overfladevandområder og grundvandsforekomster er efter lov om vandplanlægning, der implementerer vandrammedirektivet, samlet defineret som ”vandforekomster”.

Det blev kommunerne bl.a. orienteret om af den daværende Naturstyrelsen ved brevet af 13. marts 2015 om vandplanlægningens beskyttelse af vandforekomster og andet vand.

I overensstemmelse med orienteringen fra 2015 til kommunerne om bl.a. vandrammedirektivet er det i ”*Vejledningen til kommuner og vandråd, Om arbejde med forslag til indsatsprogrammet for vandløbsindsatsen 2021-2027*”, november 2020, side 7, bl.a. anført, at: ”*Myndighedernes forvaltning af vandløbsstrækninger uden konkret miljømål skal tage hensyn til, at tilstanden i disse ikke forringes, eller at opnåelse af god tilstand ikke hindres i de konkret målsatte vandløb. Fx kan sammenhængen og kontinuiteten i hele vandløbssystemet være af væsentlig betydning for vandrammedirektivets mål.*”

På samrådet i Miljø- og Fødevareudvalget den 8. januar 2020 tilkendegav jeg, at i det samlede billede er det derfor vigtigt at minde om, at de målsatte vandløb ikke kan stå alene, sammenhængen og kontinuiteten i hele vandløbssystemet er af væsentlig betydning for såvel naturens mangfoldighed, klimatilpasning og evnen til at lede vand væk fra byer og marker. Vandløbsforvaltning må, uanset hvor den sker i et vandløbssystem, ikke forringe tilstanden eller indebære en risiko for, at målsatte vandløb ikke kan nå målet.

Jeg ser dermed ikke umiddelbart noget grundlag for at tilbagekalde orienteringen til kommunerne af 13. marts 2015 om vandplanlægningens beskyttelse af vandforekomster og andet vand, som ifølge Miljøministeriet beskriver gældende ret, herunder EU-ret.

Lea Wermelin

/

Cecilie Spanner Rydeng